

Folketingets Forhandlinger. (34.)

529 28. Okt. 1898: I. Beh. af Finanslovf. f. 1899—1900. 530

befordringen ganske sikkert vilde bringes op til mindst det tredobbelte af, hvad de nu ere. Jeg tror altsaa, at Forholdene, ogsaa set fra det økonomiske Synspunkt, ere saadanne, at der, saa vidt jeg kan indse, ikke vil være noget til Hinder for en Ordning som den af mig antydede. Jeg henstiller dette Spørgsmaal til saavel den højtærede Ministers som til Finansudvalgets Overvejelse.

Paa § 21 findes, som det allerede tidligere er omtalt, en Udgiftspost paa 30,000 Kr. som Tilskud til Opførelse af en ny Kirke i Randers. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) omtalte i Gaar denne Sag og paaviste, at det ikke vil være paa sin Plads at yde dette Bidrag af Statskassen, dels af Hensyn til, at de Penge, som ere til Stede, derovre, og som ganske sikkert ville kunne forøges, maa være tilstrækkelige til Opførelsen af den paatænkte Kirke, dels af Hensyn til, at den Kirkenød, som siges at være til Stede i Randers, ikke eksisterer. Jeg har ganske samme Opfattelse af dette Spørgsmaal som det ærede Medlem. Ogsaa for mig staar det saaledes, at der ikke er en saadan Trang til denne Kirke, at det kan forsvares at give Tilskud dertil af Statens Midler, og navnlig vil jeg fremhæve, at man dog først og fremmest burde tænke paa at forbedre Jærnbaneforholdene ved Randers, før man gaar med til Udgifter til en Kirke, som der ikke er Trang til. Da der er Trang til en Forbedring i Jærnbaneforholdene, er det først og fremmest dertil, Staten skal anvende sine Midler, naar de skulle anvendes i den stedlige Befolknings Interesse. Og at der er Trang til Forbedring her, gælder ikke alene med Hensyn til Ordningen af Forholdene ved Stevnstrup, som jeg før omtalte, men ogsaa selve Randers Jærbanestation. Denne har uforandret været den samme, saa længe Jærnbane har eksisteret, den er ret indskrænket, temmelig uheldig beliggende, og jeg ved, at der blandt Byens Borgere næres et varmt Ønske om at faa den flyttet og udvidet, saa den bedre kunde svare til sit Formaal. Jeg ved, at der er sket Henvendelser til Regeringen og Finansudvalget om denne Sag, men jeg ved ikke, hvad

der fra Ministerens Side er foretaget i denne Henseende, og om der snart kan ventes en Forbedring, men jeg vil hende Opmærksomheden paa, at det er paa Jærnbaneforholdene, Staten bør anvende sine Pengemidler, og ikke i Øjemed som Tilskud til Kirkebygninger, som der efter min Mening ikke er Trang til.

Dernæst er der et Spørgsmaal, som jeg ønsker at stille til den ærede Krigsminister, og det angaar den Maade, hvorpaa den ærede Krigsminister benytter de militære Etablissementer, særlig de militære Ridehuse paa visse Steder i Landet. Jeg skal tillade mig at motivere mit Spørgsmaal. Under Valgkampagnen, som gik forud for sidste Valg, blev der rettet en Anmodning til Regimentschefen i Randers baade fra Socialdemokratiets og fra Reformpartiets Side om at faa Lov til at benytte det gamle Ridehus til Afholdelse af Møder. Disse Andragender bleve afslaaede, saaledes at hverken Reformpartiet eller Socialdemokratiet kunde faa Lov til at benytte Ridehuset. Som Grund blev der angivet, at det var i saa stadig Brug, at man slet ikke kunde undvære det. Maaske jeg, maa bemærke, at der i Randers findes to store Ridehuse, et nyt og et gammelt. Det, vi ønskede, var det ældre, som ganske sikkert ikke er saa optaget. Da nu begge Parter fik Afslag, anmodede den stedlige Ledelse af Venstrereformpartiet Krigsministeren om at faa Lov til om Lørdagen, som gik forud for Valget, at holde Møde i det gamle Ridehus, og Tilladelsen blev given. Jeg tillod mig da personlig at henvende mig til Chefen for Dragonregimentet i Randers og spurgte, om jeg ikke kunde faa Lov til at benytte Ridehuset til et Møde om Søndagen, da det Møde, der blev afholdt Lørdag Eftermiddag Kl. 2, vilde passe meget daarlig for selve Byens Borgere. Det passede godt nok for Landboerne, da de dog aligevel vare inde i Byen om Lørdagen, men det laa uheldig saavel for de næringsdrevende, som have deres største Forretning om Lørdagen, som for Arbejderne, der ikke kunne komme før om Aftenen. Altsaa Byens Borgere kunde ikke komme til Mødet i større Udstrækning. Da jeg gjorde Chefen opmærksom paa, at Krigsministeriet